

finder fornødne for at faa fuldt Indblik i vedkommende Erhvervs Produktions-, Omsætnings- og finansielle Forhold. Raadet kan foranstalte Eftersyn af Virksomhedens Bøger og Lagre. Virksomheden kan kun nægte at give Oplysninger om tekniske Hemmeligheder. Industrien har lagt Vægt paa dette Forhold, men for at saadanne Nægtelser af at give Oplysninger om en teknisk Hemmelighed ikke skal kunne vanskeliggøre eller umuliggøre Raadets Virksomhed, er det fastsat, at saafremt en saadan Indsigelse fremkommer, kan Raadet forelægge Sagen for en neutral Myndighed — der er her foreslaaet Direktøren for Statsprøveanstalten —, hvem Virksomheden er forpligtet til at give alle de ønskede fornødne Oplysninger. Derefter skal denne søge Forholdet ordnet ved til Raadet at afgive en saadan Underretning, der uden at blotlægge den tekniske Side af Virksomhedens Forretningsforhold tjener til fornøden og tilstrækkelig Oplysning for Raadets Formaal.

Endvidere skal — det fastsættes i § 4 — Raadet kunne kræve Oplysninger og Forklaringer, mundtlige og skriftlige, af *private* ligesom statslige og kommunale Myndigheder skal give alle fornødne Oplysninger.

Naar Raadet saaledes har været i Stand til at undersøge en under offentligt Tilsyn stillet Virksomhed, skal det afgive Indberetning til Regeringen, der videre sender den til Rigsdagen, og dette skal ske snarest muligt, efterhaanden som Raadets Undersøgelser skrider frem. I denne Indberetning skal Raadet afgive et motiveret Skøn over, hvorvidt den For-tjeneste, de undersøgte Virksomheder af-kaster — hvad enten denne anvendes til Udbytte, Tantieme, Gager, Afskrivninger, Henlæggelser eller lignende —, skyldes Udnyttelse af en Monopolstilling. Ligeledes skal Raadet afgive Erklæring om, hvorvidt der ved Misbrug af økonomiske Magtmidler eller uforsvarlig Konkurrence er hidført en urimelig og skadelig Indskrænkning i den frie Erhvervsudøvelse. Sammen med sin Indberetning skal Raadet indsende en Redegørelse, som indeholder det fornødne Oplysningsmateriale med Indstilling om, hvorvidt denne Redegørelse helt eller delvis skal offentliggøres.

Ved Siden af denne Undersøgelse og Indberetning med tilhørende Offentliggørelse er det Raadets Pligt at gøre Indstilling om Foranstaltninger, som Raadet skønner nødvendige til Sikring af Forbrugernes Interesser. Der er tilføjet et sidste

Punktum i den Paragraf, jeg her har refereret, gaaende ud paa, at en saadan Indstilling om Foranstaltninger til Sikring af Forbrugernes Interesser skal fremmes, naar mindst 4 Medlemmer af Raadet fremsætter Ønske derom. Med andre Ord: selv om det kun er et Mindretal, der ønsker saadann Foranstaltninger foretaget, skal Ministeriet gøres bekendt med, at et saadant Ønske foreligger. Denne sidste Bestemmelse er den eneste, som der ikke i den overordentlige Kommission er opnaaet Enighed om, idet nogle Medlemmer, nemlig 3, fandt Bestemmelsen overflødig, fordi de fandt det selvfølgelig, at Indstillingen afgaves, selv om det ikke var en Flertalsindstilling, medens et Medlem af Kommissionen fandt Bestemmelsen uheldig. De 9 øvrige Medlemmer har voteret for dette sidste Punktum, der derfor er optaget i Lovforslaget.

Der gives endelig Bestemmelser om Straf for Overtrædelse af de forskellige Paabud, som her gives, og det foreslaas, at Loven skal gælde til 1. April 1925, til hvilket Tidspunkt Raadet senest skal afgive en samlet Indberetning om dets Undersøgelser. Jeg understreger, at hvad der senest den 1. April 1925 skal ske, er en samlet Indberetning om de stedfundne Undersøgelser, idet Resultatet af Undersøgelserne ifølge Lovforslagets øvrige Bestemmelser hurtigst muligt, og saa snart de for hver enkelt Virksomhed er tilendbragte, skal forelægges Regering og Rigsdag. Raadet kan saaledes paa ingen Maade virke som en udelukkende Oplysningsvirksomhed, der henlægger Oplysningerne til et senere Tidspunkt, men det skal virke saaledes, at Oplysningerne øjeblikkelig, naar de er tilvebragte, kan tjene Samfundet til Nytte ved de Foranstaltninger, Samfundet maatte beslutte sig til at tage paa Grundlag af de fremlagte Oplysninger.

Jeg skal endelig gøre opmærksom paa, at Indstillingen fra Kommissionen gaar ud paa overalt i Lovforslaget at sætte Indenrigsministeriet som den Statsmyndighed, der udnævner Tilsynsraadets Medlemmer, forsaavidt disse skal udnævnes af Regeringen, og som modtager Kommissionens Indberetninger. Det er, tror jeg, en Følge af, at i disse Aar alle Spørgsmaal vedrørende Forsyning og Prisregulering har været henlagte under Indenrigsministeriet. Saa længe Afviklingen af disse Forhold foregaar, er det derfor naturligt, at ogsaa denne Lov forvaltes under Indenrigsministeriet. Naar en saadan Afvikling er endeligt tilendbragt, vil det vistnok være rigtigt at overveje og ogsaa tage